

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Problema legăturilor cu Rusia. — Dela „Solidaritatea”: Instrucțiuni complementare pentru aplicarea legii de lichidare din 7 Aprilie 1934. — Perceperea impozitului supra-cotă la imobilele aparținătoare societăților anonime. — Aplicarea legii conversiunii: Jurisprudențe. — *Cronica:* Reducerea secontului Băncii Naționale? Pentru „Argus” din București. Publicațiune. Prospect de emisiune.

Problema legăturilor cu Rusia.

De peste șaptesprezece ani de zile, fără românească s'a găsit în războiu formal cu Rusia. În fond atacuri sângeroase n'au avut loc, decât în perioada 1917—1919, când bande de bolșevici pătrundeau pe teritoriul Basarabiei și când pe lângă victimele obișnuite în oameni au căzut în luptele locale cari se dădeau la punctele de trecere de pe malul Nistrului și o seamă de ofițeri superiori, ba chiar un general. Treptat, treptat însă, bandele de bolșevici și-au pierdut energia și hotarul românesc din spre Nistru, era numai arareori străpuns de jăcăniturile armelor sau ale mitralierelor. Fenomenul se datora repulsiunii cu care cele două lumi: de dincoace și de dincolo de Nistru, se privia una pe alta. Sovietismul rusesc cu greu se putea obișnui că drumul său de expansiune în spre Europa centrală și apuseană, să fie barat atât de rigid de țara noastră.

Dar Rusia s'a obișnuit apoi și cu această idee. Jăcănitul armelor n'a mai

străpuns liniștea hotarului decât atunci, când cete de oameni cari nu se împăcau cu regimul rusesc, încercau să treacă granița la noi, spre a-și putea trăi zilele după cum apucaseră din naștere. Mai grozave au fost aceste zăngănituri de arme în iarna anului 1932/33, când planul cincinal forța lumea la colectivizare fără rețineri. Atunci s'au petrecut acele grozăvenii pe malurile Nistrului, pe cari le-a repudiat o lume întreagă.

De atunci încoace, lucrurile au luat apoi o turnură lentă spre pace continuă. Poate că nu atât sistemul rusesc de a trăi a contribuit la aceasta, cât mai cu seamă greaua situație internă și externă, în care se găsea republica bolșevică. Într'adevăr, în interior se cerea o muncă încordată pentru aplicarea planurilor noi privind organizarea socială și economică a Rusiei, planuri cari găseau adesea crâncene împotriviri, iar în exterior se complicaseră extraordinar de profund lucrurile, prin acțiunea Japoniei în China și Manciuria. Bolșevismul rusesc a fost adus astfel într'o strâmtoare care a contribuit să admită scrâșnind din dinți, situația creată de războiul chino-japonez și să caute, să nu forțeze lucrurile peste partea elastică a coardei. Așa se explică de ce au cedat relativ ușor, în niște chestiuni cari pentru dezvoltarea statului rusesc, prezintă un interes deosebit de vital.

Oricum s'au petrecut lucrurile, România n'a avut până acum nici o legătură cu Rusia sovietică timp de șapte-

sprezece ani de zile. Politicește se poate spune, că ne-am găsit într'o situație favorabilă. Am izolat un teritoriu în care a domnit atâta vreme o viață anarhică, o justiție arbitrară și o sociologie bazată pe spiritul de clasă. Oricât am fost de vigilenți și tot s'au strecurat din când în când, grupuri de propagandiști, cu misiunea de a submina și așezarea statului nostru. Presupunând că cordonul de izolare ar fi fost mai slab, cheltuiala noastră de muncă și energie, pentru a menține starea de lucruri consacrată, ar fi fost mult mai enormă.

Dacă astfel se văd lucrurile politicește, ele se pun cu totul sub alt aspect, din punct de vedere economic. În această ordine de idei, izolarea noastră față de Rusia sovietică, ne-a creat neajunsuri cari au aprins de multeori nemulțumirile profunde ale populației basarabene. Această populație era legată în interesele sale economice de centrul Rusiei. Trebuie să înțelegem că pe timpul cât Basarabia a aparținut fostului imperiu rusec, toate înfăptuirile pentru ușurarea și progresul vieții economice, aveau o orientare în spre centrul stepei. Nu numai șoselele, căile ferate și navigațiunea fluvială erau în strânse legături cu metropolele rusești, neglijând, ba chiar evitând malul Prutului, ci și întreaga rețea de așezăminte economice, se extinsese cu centrul său de gravitate în marile orașe ucrainene, sau est-europene. Lucrul nu e de altfel deloc de mirare. Basarabia la data când a devenit provincie rusească, era o regiune agricolă, primitivă, lipsită de arterele necesare, unei înfloritoare vieți economice. Abia după alipirea ei la imperiul rusec a intrat în valoare, epoca modernă în dezvoltarea vieții economice. În această situațiune, nu le-a fost greu Rușilor, să influențeze astfel dezvoltarea economică a provinciei, în momentul când s'a pus construirea și înființarea mijloacelor moderne de comunicație, încât pământul românesc nou anexat, să rupă orice interes de orientare în spre principate. Încât în anul 1918, când s'a făcut revenirea, viața economică a Basarabiei s'a găsit oarecum paralizată și desorientată.

Așa se explică că timp de șapte-sprezece ani, Basarabia a tânjit cu de-

săvârșire din punct de vedere economic. I se izolase întregul debușeu, unde avea drum liber pentru desfacerea produselor sale. Și nu numai atât, dar a intervenit și neputința noastră de a face față situației. Două elemente importante au împiedecat racordarea intereselor economice ale Basarabiei la complexul românesc și anume: situația neclară dela Nistru și ecartamentul diferit al fostelor linii ferate construite de Ruși. Iar ca o anexă a acestei ultime restricțiuni a intervenit lipsa șoselelor și a podurilor peste Prut. Cari au fost urmările acestei situațiuni?

Produsele Basarabiei sunt de aceeași natură ca și ale restului economiei românești în general, dar în special ea posedă o mare bogăție de fructe și struguri. Terenuri ondulate și orientate spre soare, făceau din vița de vie, un important produs al pământului. În situația în care s'a găsit Basarabia după revoluțiunea rusească, aceste produse n'au putut fi valorificate, pentru că în acest scop, se impunea construirea întregii rețele de comunicație, atât șosele, cât și căi ferate. Ori construirea șoselelor implica fonduri enorme, cari nu numai că n'au putut fi găsite, dar nici nu se destinau așa de ușor regiunii, pentru că nu permitea situația strategică. Presupunând o înzestrare perfectă a armatei rusești, ea ar fi fost foarte avantajată de rețeaua modernă de șosele și nu i-ar fi fost greu, să facă atacuri puternice în spre inima Moldovei. De aceea se pare că regimul românesc s'a mulțumit în Basarabia mai mult ca o acceptare a celor găsite și n'a procedat nici la modernizarea șoselelor, nici la legarea lor cu inima regatului prin poduri solide peste Prut, decât în foarte rare și absolut indispensabile cazuri.

Cu atât mai grea a fost chestiunea circulației feroviare. Liniile ferate moștenite, pe lângă faptul că aveau o orientare spre orizontul opus țării noastre, nu puteau să fie nici utilizate imediat, din cauza diferențierii ecartamentului pe care l-am semnalat mai sus. Numai înlocuirea acestora și transformarea lor pe terasamentele existente, ne-au costat sume enorme. În această situațiune problema intimă a orientării acestora, nu s'a

mai putut pune în înțelesul real al cuvântului. În scopul rezolvării acestei părți din problema feroviară, ne erau necesare sume considerabile care înțreceau în mărime posibilitățile noastre, iar o investiție corespunșătoare pe calea altor mijloace, n'au permis-o împrejurările. De aceea se pare, că sub ameninșarea care ne stetea mereu în coaste dela răsărit, Basarabia a fost într'adevăr condamnată să trăiască într'o țară cu care nu se putuse contopi economicește.

Reluarea legăturilor diplomatice cu Rusia pe urma încheierii diferitelor pacte de neagresiune, vine la un moment oportun și potrivit, din toate punctele de vedere. Oportun pentru că suprimă starea de nesiguranță care domnia până acum în toată provincia cislustriană și potrivită, pentru că trecerea timpului a nivelat asperitățile cari despărșiau acum cincisprezece ani, cele două lumi cari se megieșau în lungul văii Nistrului. Într'adevăr, politicește, Rusia sovietică s'a cristalizat ca sistem într'o situație care nu mai este cea dela începutul revoluției. A trecut perioada bolșevismului acut care aprindea imaginația râvnind o lume angelică, când se credea că organizarea socială a unui popor, e chestiune de decret imperativ. Conducătorii bolșevici s'au moderat, iar astăzi au ajuns la convingerea generală că egalitatea pe care o visau utopiștii, este ceva aproape inexistent și chiar nepotrivit firii omenești. De aceea au construit un sistem-compromis al unei căi de mijloc, care permite desfășurarea vieții, într'o măsură oarecare, lăsând deplina înfăptuire a bolșevismului în seama timpurilor cari vor veni. Astfel se pare că dela revoluționarismul crud, sălbatec și nud de acum șaptesprezece ani, au trecut la evoluționism, determinat și caracterizat prin instituirea planurilor cincinale, metodă de înfăptuire a unei organizări care cam miroasă a înfrângere, deoarece pe această cale, nimeni nu se poate opune transformărilor sociale. De aceea reluarea legăturilor diplomatice cu Rusia, se face într'o epocă, în care paza noastră în contra propagandei subversive, nu este nevoită să se desfășoare printr'o energie așa de importantă ca altădată

până acuma. Astfel politicește reluarea legăturilor cu Rusia sovietică, se întâmplă într'o epocă mult mai favorabilă ca în orice alt moment, din cei șaptesprezece scurși în izolare reciprocă pentru cele două țări.

Profitul cel mare îl va avea însă România din punct de vedere economic. Se redeschid vechile debușee ale produselor basarabene și cu aceasta se desface lanțul de izolare, în care și ducea viața până acuma, o provincie înăbușită economiceste. Comerțul european trece astfel peste barierele care-i stăteau în cale la Nistru, făcând să circule mai viu activitatea comercială a regiunii. Rusia cu posibilitățile sale de absorbție, revine un consumator important al produselor basarabene. Fără îndoială că înodarea firului rupt de un timp așa de îndelungat, va cere o muncă intensă și sistematică cu atât mai anevoioasă, cu cât organizarea actuală a comerțului rusesc cere o seamă de inovațiuni premergătoare, cari reclamă oarecare timp și sforțare. Dar dacă bunăvoința manifestată în ultima vreme va dăinui, toate greutățile vor fi neînsemnate în raport cu folosul ce-l vor da, atunci când munca ordonată va putea începe.

Chiar dacă comerțul dintre Rusia și România nu se va putea desvolta în măsura așteptată, Basarabia și întreaga economie românească vor avea de profitat de pe urma comerțului de tranzit. Căci doară nu de geaba suntem la o importantă răscruce de drumuri comerciale. Utilizarea în plin a acestor drumuri formează singură un fapt care aduce României o mare înviorare economică. Iar cu această înviorare, Basarabia intră în plinele sale posibilități de schimb și desvoltare. Astfel ea va simți din toate punctele de vedere ritmul respirației economiei noastre generale și va avea ocazia să-și refacă tot utilajul necesar unei normale gospodării. Iată ce importanță are pentru noi evenimentul reluării legăturilor cu Rusia sovietică.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Dela „Solidaritatea“.**Instrucțiuni complementare pentru aplicarea legii de lichidare din 7 Aprilie 1934.**

Referitor la debitorii beneficiari ai legii din 7 Aprilie 1934, cari au depus sumele scadente la 15 Noembrie 1934 la Administrația financiară, conform art. 12 și la acei cari n'au plătit rata în întregime **recomandăm** :

1. Pentru debitorii, cari au depus rata scadentă la 15 Nov. 1934 la Administrația financiară, conform art. 12, banca creditoare va cere judecătoriei dela sediul ei să i se asemneze, ordonanțe aceste sume în favoarea ei. După ce banca va primi — în urma cererii ei — recipisele ordonanțate pe numele ei, va cere Perceptoratului sau Administrației financiare să i se plătească suma consemnată.

Banca va încerca — pentru ușurarea lucrărilor — ca cererile pentru ordonanțarea recipiselor dela aceeași judecătorie și pentru plata lor de către aceeași autoritate fiscală să se cuprindă într'o singură petiție. Dacă se vor cere petiții individuale, se va face cereri separate.

Toate aceste cereri, decizii de ordonanțare, precum și chitarea sumelor ridicate etc., sunt scutite de timbre și taxe pe baza art. 75 din lege.

Se va cere ordonanțarea sumelor consemnate conform art. 12, numai la creanțele recunoscute de bancă că intră în prevederile legii și în categoria pentru care a depus debitorul banii. Prin urmare nu se va cere ordonanțarea banilor consemnați, pentru debitorii cărora banca nu-i recunoaște îndreptățirea la beneficiile legii de lichidare, sau le recunoaște numai calitatea de debitor urban și debitorul pretinde că este agricol, consemnând rata numai conform cap. I. Pentru aceștia nu se va cere ordonanțarea sumelor depuse, pentru ca să nu se interpreteze de Justiție, că prin aceasta cerere s'ar fi recunoscut de bancă beneficiile invocate și pretinse de debitor. (Vezi Comentarul Art. 1425 Cod. civ. austr. al dlui Dr. Stefan Laday). Pentru acei debitorii, la cari nu există divergență între bancă și ei asupra beneficiilor la cari au vocațiune, se va ridica sumele depuse chiar și dacă acea sumă este inferioară ratei din 15 Noembrie 1934, datorată conform dispozițiilor legii.

2. Debitorii, cari până la 30 crt. n'au plătit rata s'au n'au consemnat-o în întregime, precum și acei

debitorii, cari au trimis prin poștă rata incompletată recomandăm că să fie invitați prin somațiuni ca în termen de 8 zile să plătească, sau să întregască rata, cu 8% dobânzi sub sancțiunea art. 13 și 14 din legea lichidării datoriiilor.

Considerând că în conformitate cu art. 14 din legea lichidării, pentru neplata unei rate, debitorul poate fi urmărit numai pentru plata acestei rate și numai în venitele sale, în vederea evitării cheltuelilor disproporționate, deocamdată — până la decăderea din beneficiul termenului de eșalonare, adevă până la neplata alor două rate, recomandăm să nu se urmărească debitorul decât în cazurile unde el are un venit ușor executabil, ca de ex: recoltă, salar, chirii etc. Pentru debitorii, cari au făcut declarații de asanare — constituind aceasta declarație titlu executoriu — urmărirea se va face pe baza acestor declarații scutită de timbre.

Pentru debitorii agricoli cu proprietăți sub 20 jug. neobligați a face declarații de asanare și pentru cari până în prezent nefiind împrocesuați banca n'are titlu executoriu conform dreptului comun, după expirarea termenului de somațiune, se va înainta acțiuni cambiale conform art. 76 numai pentru suma redusă cu 50%. Timbru proporțional pentru aceste acțiuni se va plăti conform art. 75 redus cu 50%, adevă Lei 3.— la mie și numai pentru suma acționată. (Pentru cele de mai sus se va consulta și Comentarul dlui Dr. M. Veliciu pag. 118—123: Urmărirea sumelor datorite de debitorii agricoli (urbani) și decăderile rezultând din neplata lor).

3. Față de debitorii dela cari s'a încasat rata cu rezervă, precum și față de acei debitorii cari au depus rata la Judecătorie și banca nu le recunoaște îndreptățirea la beneficiile pretinse de ei, recomandăm a se înainta acțiune provocatorie conform art. 69 ultim alineat. În prealabil însă să se cerceteze din nou situația juridică cu toată obiectivitatea. Dacă banca modifică părerea ei în favoarea debitorului, contarea se va face conform dispozițiilor legii, respective se va ridica suma consemnată.

In cazurile unde banca are convingerea absolută că debitorii nu intră în prevederile legii, cu toate că au depus suma conform art. 12 sau au achitat rata cu rezervă, îi va urmări conform dreptului comun pentru întreaga creanță ținând seamă numai de sumele ce au intrat la cassieria băncii.

Spesele de proces și de urmărire pentru neplata ratei, — nici discuție nu poate fi, — sunt a se plăti așa cum le vor stabili instanțele judecătorești.

Perceperea impozitului supra-cotă la imobilele aparținând societăților anonime.

Instrucțiunile ministerului de finanțe.

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administrațiilor financiare un ordin circular prin care li se face cunoscut următoarele:

În urma avizului Comisiunii Centrale fiscale din 24 Octombrie 1933, punctul 1 al ordinului circular No. 98.325 din 4 Iulie 1934, se completează în sensul că, dacă în fapt se constată că societățile anonime distribuie dividend acționarilor lor, atunci se consideră ca îndeplinite condițiunile art. 3, alin. c, din legea modificatoare a legii unificării contribuțiilor directe din 1934 și deci implicit impozitul supra-cotă nu mai trebuie plătit separat pentru imobilele clădite aparținând aceluiași societăți anonime.

În practică, însă, impozitul supra-cotă privind imobilele intrând în această categorie se va așeza în orice caz, înscriindu-se ca atare prin matricolă și roluri.

Pentru încasarea impozitului supra-cotă, se va aștepta însă efectuarea impunerilor făcute la industrial sau comercial pe baza bilanșului imediat anterior, cu care ocazie și concomitent instanțele de impunere, în afară de impunerea la elementar a societăților, vor dresa și un proces verbal suplimentar, prin care vor stabili că aceste societăți anonime au distribuit dividend sau acesta a fost afectat diferitelor fonduri de rezervă, urmând ca în funcție de aceste constatări, trimise odată cu procesele verbale de impunere respectivă, șefii de constatare să stabilească dela caz la caz, dacă impozitul supra-cotă al acestor imobile clădite mai trebuie menținut în rol sau nu.

Dela această regulă procedurală se face excepție numai pe anul 1934. Pentru acest an administratorii de constatare, prin controlorii șefi, vor proceda la verificarea, atât a bilanșurilor tuturor societăților anonime, proprietare de imobile clădite, asupra cărora s'au așezat impunerile elementare pe 1934/1935, cât și a dosarelor lor de impunere și vor stabili dacă acestea au distribuit sau nu dividend pe 1934, dând decizie de scăderea impozitului supra-cotă aferent acestor imobile sau de menținerea lui, în funcție de constatările lor.

Aceste decizii se vor comunica în forma art. 94 din lege nu numai societăților dar și tuturor administratorilor de constatare în raza județelor cărora se găsesc imobile clădite aparținând uneia și aceleiași societăți.

Scăderea impozitului supra-cotă se va opera numai la rol luându-se notă în acest sens de numărul deciziei de scădere care privește imobilul respectiv, menținându-se acest fapt pentru evidență și în matricolă.

Aplicarea legii conversiunii. Jurisprudențe :

TRIBUNALUL ILFOV S. II C. C.

19 Iulie 1934.

COMERCIANT. Invocarea art. 50 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934. — Efecte. — Suspendarea executărei — dacă se aplică și datoriilor față de Stat. — Soluțiune afirmativă.

Atât din termenii generali ai art. 50 cât și din art. 69 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 care arată că datoriile Statului se exceptează dela aplicațiunea cap. I și II ale legii rezultă că comercianții și industriașii care invoacă beneficiul art. 50 al legii — text așezat sub cap. IV — nu suferă excepțiunea referitoare la datoriile față de Stat.

(August Schmidigen cu Percepția Circumscripția VI Fiscală).

TRIBUNALUL : Asupra contestației introdusă de August Schmidigen, cu petiția înregistrată la No. 25895/1934, având de obiect cele prevăzute în acea petițiune,

Văzând susținerile contestatoarei și combatările intimăteii cum și lucrările dela dosar,

Având în vedere că de către contestatorul August Schmidigen, în dovedirea contestației susmenționate se face dovada cu copia legalizată depusă la dosar că a făcut cerere Tribunalului Ilfov, Secția II comercială, potrivit art. 50 din legea conversiunii pentru convocarea creditorilor săi în vederea unei înțelegeri cu aceștia,

Având în vedere că potrivit acestui text de lege, cererea de convocarea creditorilor are de efect, suspendarea oricărei urmăriri până la încheierea aranjamentului cu creditorii sau până la darea hotărârei de arbitraj,

Având în vedere că această suspendare este generală și privește și creanțele Statului,

Că acest lucru rezultă nu numai din termenii generali ai art. 50 din legea conversiunii, dar și din art. 69, din aceeași lege, care arată că se exceptează dela beneficiul capitolului I și II al legii conversiunii, datoriilor Statului, de unde urmează că comercianții și industriașii care invoacă beneficiile art. 50 al ci-

tatei legi nu suferă aceste excepțiuni; întrucât acest articol este așezat sub capitolul 4 din legea sus menționată.

Pentru aceste motive

In virtutea legii

Hotărește

Admite contestația introdusă de August Schmidigen, făcută cu petiția înregistrată la No. 25895/1934 și,

Dispune suspendarea urmăririi începută contra sa de Percepția 16 fiscală prin publicația de vânzare No. 1080 din 22 Iunie 1934, până la încheierea aranjamentului cu creditorii săi, sau până la darea hotărârii comisiei de arbitraj.

Sentința din 10 Iulie 1934; dos. 3970/1934.

Notă. Reproducem această sentință pentru că aceleași principii se aplică și art. 52, care reglementează datoriile băncilor, societăți pe acțiuni. Această sentință este conform vederilor noastre și anume art. 50 și 52 și aplică tuturor creditorilor fără deosebire: chirografari sau privilegiați, indigeni sau străini etc., iar art. 69 exceptează anumite datorii numai de sub prevederile cap. I sau II, adică ale debitorilor agricoli sau urbani.

TRIBUNALUL FĂGĂRAȘ, No. G. a. 1620/1934.

CUMPĂRĂTORUL unui imobil prin licitație judecătorească poate invoca pentru prețul restant beneficiile conversiunii? Soluție negativă.

IN NUMELE LEGII!

Luându-se în dezbateri procesul pornit de reclamantul Dr. I. C., avocat, domiciliat în Rupea, reprezentat prin adv. Dr. Iulian Cârje, din Făgăraș, contra pârâtei Banca „Albina“, Institut de Credit, domiciliată în Sibiu, reprezentată prin Dr. M. Veliciu, adv. din Sibiu, pentru desființarea măsurilor de urmărire pe cale execuțională, prin cererea introdusă înaintea Judecătoriei Șercaia, care a dat încheiere în prima instanță în ziua de 11 August 1934 cu No. G. 1946/2/1934 și fiind procesul adus înaintea Tribunalului, prin apelul făcut de către Banca „Albina“ introdus în ziua de 16 August 1934 cu No. G. 1946/2/1934

TRIBUNALUL,

a dat, după terminarea dezbaterii orale azi 27 Octombrie 1934, următoarea

SENTINȚĂ:

Admite apelul, reformează încheierea No. G. 1946/2/1934 a Judecătoriei rurale Șercaia, menține

publicația de licitație imobiliară No. 706/1934 c. f. și îndrumă Judecătoria Șercaia să procedeze la efectuarea licitației.

MOTIVE:

Având în vedere că împotriva încheierii No. G. 1946/1934/2, a Judecătoriei rurale Șercaia prin care s'a admis cererea Drului I. C. și s'a desființat publicația de licitație No. 706/1934, prin care se puna din nou în licitație publică imobilele din c. f. a comunei Ticușul Vechiu No. 1835, la stăruința băncii creditoare „Albina“ din Sibiu, aceasta în termen face apel, prin care cere reformarea acestei încheieri și menținerea în vigoare a publicațiunii de licitație, susținând că greșit prima instanță a desființat la cererea reclamantului publicațiunea de licitație, deoarece conform art. 68 din Legea pentru lichidarea datorilor agricole și urbane, sunt a se desființa numai actele în ființă până la 7 Aprilie 1934, data promulgării legii, ori această publicațiune s'a făcut ulterior, că trebuia să facă o contestație și nu o cerere de desființare, în fine că, nu este proprietar, dreptul său de proprietate nefiind înscris în cartea funduară, că nu este cumpărător nedepunând în întregime prețul cumpărării și în fine că nu este nici debitor propriu zis.

Având în vedere că reclamantul prin întâmpinarea scrisă dela dosar și prin reprezentantul său, a cerut respingerea apelului și confirmarea încheierii atacate,

TRIBUNALUL,

Având în vedere actele și lucrările dela dosar:

Considerând că un bun scos la vânzare prin licitație publică, devine proprietatea adjudecătorului, dacă se îndeplinesc două condițiuni esențiale: să nu se producă o supra ofertă în termen de 15 zile dela adjudecare și să se depună prețul adjudecării, în termenele stipulate în publicațiunea dn licitație.

Având în vedere că din dosarul c. f. No. 31/5/923 al Judecătoriei Șercaia, rezultă că bunurile asupra cărora se cere relicitarea au fost adjudecate asupra Drului I. C. la 19 August 1930, că nefăcându-se în termen util nici o supra ofertă această adjudecare a rămas definitivă, urmează deci că reclamantul îndeplinește prima condițiune.

Având în vedere că cu ocaziunea licitațiunii din 19 August 1930, Dr. I. C., a depus în prețul cumpărării suma de 4480 Lei, rămânând ca restul de 15.560 Lei să-l depună potrivit publicațiunii de licitație în 3 rate egale de 15 zile dela ziua licitației, adică întregul preț trebuia depus cel mai târziu la 4 Octombrie 1930.

Având în vedere că reclamantul nu a depus prețul în termenul stipulat nu a îndeplinit cea de a

doua condițiune esențială, și ca atare nu poate fi considerat ca proprietar al bunurilor adjudecate.

Având în vedere că prin nedepunerea prețului în termenul stipulat în publicațiune, reclamantul a decăzut din dreptul său de adjudecător, și față de el această licitație este nulă și fără nici un efect.

Considerând că la data de 4 Octombrie 1930, când a expirat ultimul termen în care reclamantul putea să depună prețul adjudecării, nu există nici o lege care să-l îndreptățescă să nu depună acest preț, el nu mai poate invoca beneficiile unei legi posteroare, întrucât încă dela acea dată a născut pentru cei interesați potrivit art. 185 Legea Exec. dreptul de a cere ridicarea acelor bunuri. Chiar dacă aceștia nu au făcut-o imediat ci mai târziu aceasta nu poate să constituie un drept pentru adjudecător, întrucât față de el încă dela acea dată, licitațiunea devenise nulă.

Având în vedere că în sensul legii de execuțiune reclamantul nu poate fi considerat ca debitor, întrucât pentru plata prețului adjudecat, el nu poate fi urmărit, art. 185 Legea exec. indicând în asemenea cazuri care este calea de urmat, — adică aceea a relicitării, cu pierderea vadiului din partea cumpărătorului.

Așa fiind urmează că reclamantul nici nu îndeplinește calitatea de debitor așa cum cere legea pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane, el nedatorând nici o sumă cuiva.

Având în vedere că potrivit actelor delă dosăr, reclamantul chiar dacă ar intra în beneficiul legii conversiunii, este exceptat în baza art. 69, litera e) întrucât datoriile sale nu întrec jumătate din venitul său brut impozabil la global.

Pentru aceste motive Tribunal a admis apelul și a dispus menținerea în vigoare a publicațiunii de relicitare.

CRONICA

Se reduce scontul Băncii Naționale? În 27 crt., s'a ținut la Banca Națională o lungă și importantă consfătuire cu reprezentanții instituțiilor de credit și economie, sub președinția d-lui guvernator Gr. Dimitrescu.

Au participat d-nii: Oscar Kiriacescu, vice-guvernatorul Băncii Naționale, I. Mitilineu (Banca Basarabiei), I. Săvescu (Banca Românească), C. Teodorescu, C. Stoicescu și C. I. Băicoianu, administratori la Banca Națională, Al. Săvulescu (Banca de scont), Cristea Niculescu (Banca Urbană), G. Trancu (Banca comercială română), Victor Bădulescu (Banca de credit român), Heilpern (Banca comercială română și italiană), Al. Ștefănescu, președintele Asociației băncilor române, Kapralit (Bancara), Al. Stamatiu (Banca

sindicatului agricol Ilfov), Lexeș (Cassa de credit și economii Brașov), Al. Neagu, șeful serviciului de studii din Banca Națională și Cantuniari, subșeful serviciului scontului.

Scopul acestei consfătuiri este promovarea creditului și mai ales eventualitatea reducerii plafonului dobânzilor. S'au discutat patru chestiuni importante și anume:

1. Eventualitatea reducerii scontului Băncii Naționale dela 6% la 5%.

2. Maximum dobânzilor debitoare de perceput clienților.

3. Maximum de dobândă creditoare oferită depunătorilor.

4. Dobânda ce urmează să fie fixată pentru anul viitor de către Consiliul Superior al Casei de economii în ședința ce se va ține mâine.

Sperăm că reducerea preconizată a dobânzilor se va și realiza.

Pentru „Argus” din București. Cotidianul comerțului, industriei și finanței „Argus” este totdeauna bine informat, mai ales în chestiuni economice. Nrul 6494 din 30 Noembrie a. c., ediția de provincie la rubrica „Piața” dovedește însă contrarul, când se afirmă că în Capitală funcționează numai trei sucursale a lor trei bănci din Ardeal și anume: Banca Ardeleană din Cluj, Banca Timișoarei și mai recent Banca de Scont din Timișoara. Această informație nu este completă, pentru că dacă este exact că dintre băncile minoritate sau dintre cele cu capital internațional din Transilvania numai cele de mai sus au sucursale în Capitala Țării, în Ardeal mai este o altă bancă și încă românească, de importanță egală dacă nu mai mare decât cele de mai sus, care a înființat dintre băncile ardeleni prima sucursală în Capitală: „Albina” din Sibiu!

Publicațiune.

Cassa Poporală, Societatea pe acții din Rimetea, în ziua de 27 Decembrie 1934, la orele 3 p. m., în localitatea Institutului va ține adunarea generală extraordinară, la care invită pe acționari. Acționarii sunt obligați a proceda în sensul §-lui 23 a regulamentului. Ordinea zilei: 1. Complectarea comitetului de supraveghere. 2. Modificarea §-lui 18 a regulamentului.

Rimetea, 20 Noembrie 1934.

Direcțiunea.

MINISTERUL FINANTELOR.

„Imprumutul de înzestrarea Țării“ 4 $\frac{1}{2}$ %.

PROSPECT DE EMISIUNE.

(REZUMAT).

1. Se emite prin subscripție publică obligațiuni de 1000 Lei valoare nominală pe prețul de 880 Lei obligațiunea.

Plata obligațiunilor subscrise se face printr'un singur vărsământ, odată cu subscrierea, între 5—30 Noembrie 1934.

2. O parte din suma de plată se poate achita cu titluri din vechile rente emise de Stat, socotite pe anumite cursuri arătate în foaia de subscripție. Suma ce se plătește cu titluri de rentă nu poate depăși 20% din valoarea nominală subscrisă.

3. Obligațiunea de 1000 Lei produce o dobândă de 4,50% pe an, care se plătește jumătate la 1 Iunie și jumătate la 1 Decembrie, prima plată făcându-se la 1 Iunie 1935.

4. Obligațiunile se rambursează în 40 ani prin trageri la sorți, cari se fac de 4 ori pe an: la 1 Februarie și 1 Mai pentru obligațiunile care se rambursează la 1 Iunie următor, și la 1 August și 1 Noembrie pentru cele care se rambursează la 1 Decembrie următor. Prima tragere la sorți se face la 1 Februarie 1935.

5. În anul întâiu se rambursează cu premii mari pentru fiecare un miliard din capitalul subscris.

1.	oblig. cu	3.000.000	Lei	total	3.000.000	Lei.
2.	„ „ câte	1.000.000	„	„	2.000.000	„
4.	„ „ „	500.000	„	„	2.000.000	„
4.	„ „ „	250.000	„	„	1.000.000	„
46.	„ „ „	100.000	„	„	4.600.000	„
57	obligațiuni rambursate în total cu				12.600.000	Lei.

În anii următori, numărul obligațiunilor cari se rambursează cu 100.000 Lei se micșorează cu câte o obligațiune din an în an.

6. Restul obligațiunilor care se mai amortizează în fiecare an se rambursează cu o primă de 200 Lei peste valoarea lor nominală, adică :

Titlurile de	1.000	Lei se rambursează	cu	1.200	Lei.
„ „	2.000	„ „	„	2.400	„
„ „	5.000	„ „	„	6.000	„
„ „	10.000	„ „	„	12.000	„
„ „	20.000	„ „	„	24.000	„

7. Plățile dobânzilor și amortismentelor se fac în lei stabiliți, leul reprezentând o greutate de 10 miligrame aur cu titlul 0.900.

8. Cupoanele scăzute și obligațiunile eșite la sorți se primesc drept numerar de către toate Casele Publice.

9. Nu se va face niciodată vre-un scăzământ la plata dobânzilor sau a sumelor cu cari se rambursează obligațiile, adică aceste plăți sunt scutite de orice impozite sau taxe. Obligațiunile mai sunt scutite de impozitul pe succesiuni, dote și donațiuni.

10. Obligațiunile se primesc spre lombardare, garanții și cauțiuni.

11. Subscripțiile se fac la:

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI și Sucursalele ei;

CASSA NAȚIONALĂ DE ECONOMIE ȘI CECURI POȘTALE;

La Birourile Oficiilor Poștale;

Toate Caserile Publice și la Băncile ce se vor arata la timp.

Notă. — Lămuriri se găsesc în prospectul de emisiune.